

ԵՐԵԲԱՆՔԻ ՅՈՒՆԻՍԻ 4

ՏԱՐԱ ԵՒ ԻՆԿԵՐՈՐԴ ՏԱՐԱ

Յարեկան գինը 10 լուրի, կէտ տարվանը 6 լուր.
Առանձին համարները 7 կօպէկով.
Ժիֆլիսում զրվում են միմիայն լաբագրատան մէջ.
Մեր հասցեն. Տիֆլիս. Редакція «Мшакъ».
Tiflis. Rédition «Mschak».

Խմբադրութիւնը բաց է առաւտօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տօն օրերից)

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
իւրաքանչիւր բառին Զ խաելն.

ՄԱՐԴ

թշնամինսերի՝ պարտիկվումը և յոյների ձևոքսում
Սակայն ոչ քաղաքական անկումը, ոչ զահի խորտակումը և ոչ ներքին խառնաշփոթութիւնները չը կարողացան մարել այն կրակը, որը փառել էր ամբողջ ժողովրդի սիրառ և գրա ապացոյցն այն մեծ կուիւն է, որ քաղաքականապէս ջախչախված հայ ժողովարքը մղեց կրակազաշանգոր Պարսկաստանի գէմ:

Այդ կուի պատրաստութիւնը վաղաց էր ըսկսմած: Գրիգոր Լուսաւորչի, Ներսէսի, Սահակի նման ապագանդաւոր վերանորոգիչ-կաթողիկոսների գործունէաթիւնը, 406 թւին հայոց տառերի կախութիւն: Ծողովաւորը կուի գնաց՝ պաշապանել մի գաղափար, որը նրա կարծիքով, աշխարհումս ամենից վեր էր: Այդ գաղափարը, այն է քրիստոնէութեան գաղափարը՝ թշուառութիւն, տանջանք էր պատճառում քաղաքական Հայաստանին, նա երկու կրակի մէջ էր դնում ամբողջ երկրը, բայց և այնպէս այդ բոլոր թշուառութիւններն ու տանջանքները ոչ մի րօպէ չը կարողացան խախտել ժողովրդի կամքը և ողերութիւնը, ոչ մի րօպէ չը թուացրին ժողովրդի աշխարհական և հոգիորական ներկայացուցիչների ձեռքերը, և նրանք ամենքն էլ գնացին կուեւ-

գիւտը, Մեսրոպի դործունէութիւնը, 408 թւից
սկսած հայոց գլուխների բանալը, Աթէնքից վե-
րագրածած ուսեալ երիտասարդութեամ դործու-
նէութիւնը,—ահա այն գլուխուր հնայները, որ-
տեղ կոփում, կտփում էր այն մեծ ժողովրդական
պատերազմը, որը տեղի ունեցաւ Աւարայրի դաշ-
տի մըրա 451 թւի յունիսի 2-ին։

Հայտառանը բիւրաւոր պատերազմներ է մղել,
բայց զրանցից և ոչ մէկը Վարդանանց պատե-
րազմ չէ։ Հայոց նախարարներից շատերն են ի-
րանց զլուխը վայր զրել այդ պատերազմներում,
բայց զրանցից և ոչ մինը Վարդան չէ, և միայն
1036 նահատակների յիշատավն է, որ կապված
է զաջափարի հետ։ Հայոս հոգեուրականներից շա-
տերն են միւսել, բայց այդ մձներից և ոչ մինը
չէ կարող հաւասարվել 453 թւի Ղեղոնդեանց նա-
հատակութեամ հետ։

լու, զնացին զոհվելու։
Գրանք ամննքն էլ գաղափարի և համոզմունքի
դռներ էին, ահա թէ ինչու նրանց անկումն աւելի
ողերուց ժողովրդին, և անջնջելի մնաց երկար
դարերի ընթացքում։

Հայոց պատմութեան ամբողջ ընթացքում մի-
այն մի անդամ է պատահել, որ ժողովուրդն իր
կամքով և դիտակցար կռւ է սկսել։ Հայոց
պատմական բաղմաթիւ անունների թւում միայն
հինգերորդ դարի հերուսերն էին, որոնք զավե-
ցան դաղափարի, համոզմունքի համար, և թէն
բեր ամբողջ պատմութեան ընթացքում այդ
տեսակ իրողութիւն մի անգամ է տեղի ունեցել,
ուստի նա առնառն մնե և մասուն է, որ իս մասուն
լուսաւորում է հայ պատմութեան շատ մութ
և տիսւը երեսները։

և ական երկար է տեսում։ Նրա զլիաւոր պարագ-
մունքը կայանում է ընտանի կենդանիները պահ-
պանելու մէջ. այդ նա կատարում է որ և իցէ
երկու ժամկայ մէջ Մնացած ժամերը ինչ է ա-
նում նա։ Ահա ինչ, կամ քուրտու տակը պատ-
կած է անցկացնում, կամ զոմի սապու կոչված
բաժնում «զուրցում» է, ինչպէս ինքն է ասում։
Թէե ամնն գումում սաքոս կայ, բայց ժողովրդան-
սաքու իրացնաչփր զիւղում մէկը կամ մի քա-
նին է լինում, նայած զիւղի մեծութեանը։ Տես-
նում էք՝ մնե ու փոքր հաւաքված սաքուի մէջ
խօսում են. մէկը սրախօսութիւններ է անում,
բիրանից թափելով ամենակեղաստ բառեր, միսոր
իր հարևանին է սամասաւում. եռոտոո սառա-
քիցն է եկել՝ որ և իցէ նորութիւն է պատմում,
թէե պատմածը լինի մի սուտ-չինծու բան, չոր-
րորդը իր տեսած երազն է պատմում և այլ այդ

Համարեա ամեն մի Հոռ երգում է, մանաւանդ
աղջիկները երգում են այնպէս պարզ, աղատ,
Բալը գեղից (Գայլատուայ լիճ) ձուկ որսալու
տուկանով Աչնան վիրչն է լինում, իսկ այդ ժա-

ստեղծութեան, երգերի մէջ արտափայլում է մարդկային կեանքի խակական պատկերը:

Տարիների ընթացքում զիտելով հռոմերի կեանքը, մենք այն եղբակացութեանն ենք եկել, որ զրանք ոչ միայն ահապին հակումն և սէր են զգում զէպի սոէպիան, այլ և մուսայի ճշմարիտ երկրագուռներ են: Երգը սրանց բարոյական կեանքի այսած ամենանհրաժեշտ պահանջն է. սրանք ասած ամենաամենահրաժեշտ պահանջն է. սրանք առանց երդի կեանք չունեն, երգ ուրախութեան ժամանակ, երգ թշուառութեան ժամանակ, երգ թէ աշխատութեան և թէ զուարճութեան ժամանակ: Գէ կարելի ասել, որ զանազան Հռո գիւղերի բնակիչները բարորդին հաւասար հակումն և խանդ են ցոյց տալիս գէպի ժողովական կայսերական կայսերը, իրադարձութիւնները, երգել մի եղերական կամ բախտաւոր վախճան ունեցող սիրահարութիւն, երգել մի մնուած կամ կենդանի կարչի առնական քաջութիւնները, երգել մի համիկ վաղամեռիկ երիտասարդ, որի շմուրազը իր փորումն՝ է մնացել, ահա նրանց աղատ ժամերի բանն ու գործը: Զարմանալի սուր միտքը, հարուստ երսակայութիւնը, պարզ, անպաճոյն և քաղցը լեզուն, բնական աշխոյժը, կուսական անհոգութիւնը, կեանքի խաւար երեսի հետ անծանոթութիւնը՝ այս բոլորը միախառնված Հռո աղջկան զարձնաւոմ են մուսայի ճշմարիտ զաւակ: Կան բնական ձիրերի շնորհիւ շատ անզամ կատարելապի առաջների բնակիչներն իրանց բանաստեղծական ծանութեան կամ գիւղերի ընթացքում զիտելով հռոմերի գիւղերի մասնակի լեռներում խիստ ցրտեր են լինում առաստարակի: Երիտասարդն իր նաւակը էճի բղջրով խորելն է տանում, երբ յանկարծ բարձրանում է մի խիստ քամի, նաւակը գլուխն ի վեր շուռ տալիս, այնպիս որ շարժելն անհնար է լինում. քիւրդերը խեղդվում, իսկ Արշակը երկար ժամանակ ալլիքների հետ մաքառելուց յետոյ, ինքն իրան թոկուլ կապում է նաւակի, դուրս մնացած ժայրին, օգնութիւն չէ զալիս և գժբաղդ երիտասարդը թրջված և ուժասպառ, ցրախց սունչում է: Միւս օրը միայն կարելի է լինում նրա սառած զիտեկը մեծ գժուարութեամբ գուրս բերել ափը: Կուլաբի աղջիկներն ու երիտասարդները երգեցին վերին աստիճանի տիսուր երգեցին ապում երգուում էր և մինչեւ այսօր էլ շարունակում է. ահա նրա մի քանի տողերը.

ներին և այդ շատ հասկանալի է. —լեռնացին գաւառում մի նշանաւոր դէպք է տեղի ունեցել, ինչու զբանքը, զբան որպէս հետևանք ժողովրդի քա- մի աղջկէ է փախել իր սիրածի հետ, միւսին ջուռվ խլել են, մէկը նշանազրված կամ նոր պատկան բնաստեղծութեան առաջ նիւթ է մա- սկարարել, չը ջապատող բնութեան տեսարան- ները, նոյն խակ կլիմայական աջող պայմանների մի քանի ընկերունիներ, մի կտոր սա է ասում, ստեղծած առողջ ֆիզիկական կազմուածքի նոր- մի կտոր նա է ասում, մի տուն սա է յօրինում, հոլ արաւայայտող այն ահազին կինասական ոսքը, բերանից բերան է անցնում ամբողջ գիւղի և ապա բերանից բերան է անցնում ամբողջ գիւղի և ապա գիւղիրի մէջ է տարածվում: Որպէս նմուշ այս ժողովրդական երգերի նիւթի բերենք այստեղ մի ներկունք: Ուրաքանչ եմ կուլարցի, ու վասնա պրա- գիշեր ցերեկ լօթկէն մացի, ու մանակ մաշնա ձարս կտրաւ նատայ լացի և մայ և մայ Օրօրայ Սալաթ-ջան *), ջօրօրա, լօթկէն Արշակին կօրօրայ:

«Ես Արշակն եմ կարմիր արուլ **), Զեմ խեղալի գայմա հալով կը խեղալիմ ձկան արով Օրօրայ.... և այլն: Շբամին էկաւ էրան էրան, լօթկէն տարաւ ծովու բերան

Արշակենց տուն սևադրան, օրօրայ և այնուհետեւ այսպէս մանրամասնաբար պատմվում է Եղիշի գիւղից մի կարիչ և լաւ հոչակի տէր երիտասարդ, Արշակ անունով՝ իր մի քանի քիւրդ ընկերների հետ, ըստ սովորութեան, գնում է համարվել:

ամարեա ամեն մի Հռո երդում է, մանաւանդ
իկները երդում են այնպէս պարզ, ազատ,
զանցյա և հրաշալի զանգալի նման ձայնով որ
չէ կարող մի քաղցր հոգեզմայլման մէջ չընկ-
Սյդ երդը և այդ բանասանդութիւնը լսողը
նգասմայն յանդգնութիւն չի համարի կարծել,
դրանց յօրինողները մի մի բանաստեղծական
րածշատական տաղանդներ են. երդել մի եղե-
ան կամ բախտաւոր վախճան ունեցող սիրա-
ութիւն, երդել մի մեռած կամ կենդանի
չի առնական քաջութիւնները, երդել մի հա-
վազամեռիկ երիտասարդ, որի «մուրազը իր
ումն» է մնացել, ահա նրանց ազատ ժամերի
ու գործը Զարմանալի սուր միտքը, հա-
ստ երևակայութիւնը, պարզ անպանցյա և
լեզուն, բնական աշխոյժը, կուսական ան-
ութիւնը, կեանքի խաւար երեսի հետ անձա-
ւոթիւնը՝ այս բայրը միախառնված Հռո աղ-
ն զարձնում են մուսայի ճշմարիտ զաւակ.
նց համար մի քանի ժամձայ գործ է ոտերա-
ունասասենութիւնն առնեա Գեռում իսակ

առում մի նշանաւոր գեպք է տեղի ունեցել,
աղջկէ է վախել իր սիրածի հետ, միւսին
ու խել են, մէկը նշանադրված կամ նոր
սկզբած մեռել է, ուրիշը սպանվել է աւազակ-
ից. տեսնում ես անմիջապէս համարիբում են
քանի ընկերութիւներ, մի կտոր սա է ասում,
կտոր նա է ասում, մի տուն սա է յօրինում,
որ նա և ահա երզը պատրաստ է, անմիջապէս
անից բերան է անցնում ամբողջ գիւղի և ապա
զերի մէջ է տարածվում: Որպէս նմուշ այս
ուրգոգական երգերի նիւթի բարենք այստեղ մի

«Ես Արշակն եմ կուլարցի,
Դիշեր ցերեկ լօթէնս մացի,
Ճարտ կորաւ նատայ լացի
Օրօրայ Սալաթ-ջան *), չօրօրա,
Լօթէնս Արշակին կօրօրայ:

«Ես Արշակն եմ կարմիր արով **),
Զեմ խեղալի դայմա հալով
Կը խեղալիմ ձկան արով
Օրօրայ.... և այլն:
«Քամին էկաւ էրան էրան,
Լօթէնս տարաւ ծովու բերան»

Արշակնաց տուն սևադրան, օրթորայ և այնուհետեւ այսպէս մանրամասնաբար պատմվում է:
 *) Սալաթ երիտասարդի ամուսնու անունն է;
 **) Բրդից գործած կարճ զգեստ է:

